

До почетка деведесетих година прошлог века, Зрењанин је био један од најперспективнијих градова Југославије. Пољопривредни комбинат „Серво Михаљ“ [1](#) био је највећи у СФРЈ. Седишта производних погона и техничких постројења „Нафтагаса“, имала су седиште у овом граду. Постојала су представништва скоро свих значајних фирми „од Вардара па до Триглава“. Стандард грађана је био релативно висок. Индустрија је, уз пољопривреду и услужне делатности, запошљавала 50000 радника. „Бегеј“ је било највеће речно бродоградилште у Европи.

Прва модерна спортска хала социјалистичке Југославије, „Медисон“, подигнута је у Зрењанину. У граду се одржавао „Шампионат европе у слободном летењу“. Над градом су летеле једрилице, а педесетих се изграђивао најмодернији водовод у земљи. Осамдесетих је уведена градска гасоводна мрежа, па почела хидрорегулација тока Бегеја кроз град. Зрењанинска привреда је пласирала 80 процената производње у бившу СФРЈ, земље Источне Европе, СССР, земље Магреба и Блиски исток. Било је чак и привредне сардње са западним фирмама [2](#). Ради извозних потреба моћне привреде највећег банатског града, на пловном Бегеју је 1988. године, јужно од Зрењанина, амбициозно почета градња робно – транспортног центра „Пристаниште“. У доба кад је Миле Драгић почео са једном малом штампаријом у Зрењанину, Средњи Банат је остваривао готово три милиона тона робног промета годишње.

Деведесете

Почетком ратова, услед економских санкција и пропасти Источног блока, Привредни

Зрењанин: Трајно заустављање перспективе

Пише: Душан Ковачев
уторак, 09 децембар 2008 18:20

гигант Баната је преко ноћи остао без тржишта. Запослени су послати на „принудне годишње одморе“.

Током деведесетих, пропала је зрењанинска индустрија. Чак је и прехранбена индустрија сасвим пропала, што свакако није морало да се деси. Запосленост је брзо пала на једну трећину предратне.

Зрењанинци су дали свој допринос обарању Милошевићевог режима. Током 1996. године били су међу првим грађанима Србије који су на локалним изборима дали поверење онима који нису били по вољи Милошевића. Та власт није трајала дуго [3](#), али је убрзо дошао крај и Милошевићевом режиму.

Суочавање са стварним стањем

Када је прошла еуфорија „петог октобра“, схватило се да је привредна пропаст трајно стање. „Гринфилд инвестиције“ жељно очекиване, слабо су долазиле.

Ни једна привредна грана у граду није се вратила на предратни ниво. Зрењанинска фабрика лекова, „Југоремедија“, која је успешно пословала и у доба деведесетих, „запела је“ у „прљавој приватизацији“, после погибије Зорана Ђинђића, када се у њој појавио капитал Јовице Стефановића Нинија. Запослени у Југоремедији, који су учествовали у делимичној приватизацији, одлучно су устали у заштиту совјих интереса, против „незаконите докапитализације“. Банаћани нису дали на себе. На жалост, специфичност фармацеутске индустрије је да фабрика која одсуствује са тржишта више од шест месеци трајно губи тржишта.

Зренанин: Трајно заустављање перспективе

Пише: Душан Ковачев
уторак, 09 децембар 2008 18:20

Зренанин: Трајно заустављање перспективе

Пише: Душан Ковачев
уторак, 09 децембар 2008 18:20

